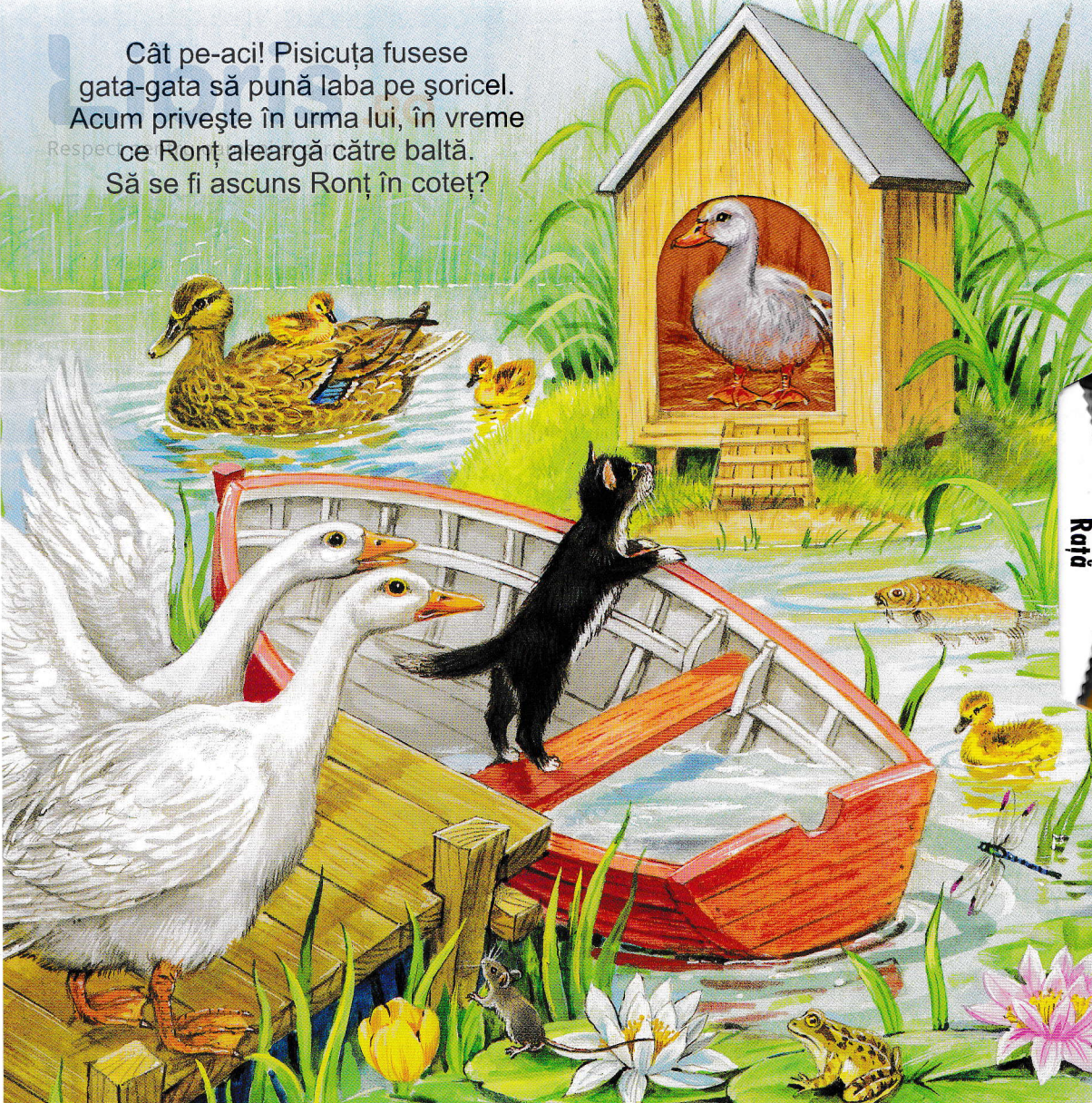

vevenia

Miți, pisica, se cam plictisește deoarece nimeni nu vrea să se joace cu ea... „Chiț! Chiț!” se aude deodată. „Prinde-mă dacă poți!” la te uită, păi ăsta-i Ronț, șoricelul! Hai, aruncă și tu o privire în tufiș. Ronț n-o fi pe-acolo?

Cât pe-aci! Pisicuța fusese
gata-gata să pună laba pe șoricel.
Acum privește în urma lui, în vreme
ce Ronț aleargă către baltă.
Să se fi ascuns Ronț în coteț?

Ajunsă în grădină, Miți dă peste o cizmă roșie, de cauciuc. Se furișează, pâș-pâș, să arunce o privire. „Asta chiar că-i o ascunzătoare pe cinstel!” socotește pisicuța. Așa-i, înăuntru și-au aflat adăpost câteva animale. Să fie oare și Ronț printre ele?

Hop! Dintr-un salt, Miți a ajuns în vârful grămezii de lemne stivuite lângă șopronul cu unelte. Curioasă, se zgâiește prin fereastra deschisă. „Ia stai, parcă a mișcat ceva acolo, înăuntru. Ehei, șoricelule, o să pun eu laba pe tine cât ai zice chi!”